

24/04/16 ಪ್ರಾತಃಮುರುಂ ಓಂಶಾಂತಿ ಬಾಹ್ಯದಾದಾ ಮಧುಬನ ರಿಪೋಸಿಟರಿ - 05/04/81

‘ಸಮರ್ಥ ಕರ್ಮದ ಆಧಾರ- ‘ಧರ್ಮ’

ಇಂದು ಬಾಹ್ಯದಾದಾರವರು ತನ್ನ ವಿಶ್ವಪರಿವರ್ತಕ ವಿಶ್ವಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವಾಗಿಸಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಜೀವನವಾಯಿತು, ಅಗಿಸಿಂದ ಇದೇ ಮಹಾನ್ ಕರ್ಮವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣಜೀವನದ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕರ್ಮವೇ ಇದಾಗಿದೆ. ಮಾನವನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಎರಡು ಧಾರಣೆಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಧರ್ಮ, ಇನ್ನೊಂದು ಕರ್ಮ. ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಧರ್ಮವಿಲ್ಲದೆ ಜೀವನದ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಫಲತೆಯು ಸಿಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮ ಅಧಾರತ್ ವಿಶೇಷ ಧಾರಣೆ. ನಾನು ಈನಾಗಿದ್ದೇನೆ? ಇದೇ ಧಾರಣೆ ಅಧಾರತ್ ಧರ್ಮದ ಆಧಾರದಿಂದ ನಾನೇನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ- ಅದು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಭಲೆ ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಧರ್ಮ ಅಧಾರತ್ ಧಾರಣೆಯರಲ್ಲ, ಭಲೆ ಅಯಥಾರ್ಥವಿರಲ್ಲ. ಅಸಮರ್ಥ ಕರ್ಮವೂ ಸಹ ಅಯಥಾರ್ಥವಾದ ಧಾರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಅಧಾರತ್ ನಾನು ಮಾನವನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನನ್ನ ಧರ್ಮವೇ ಮಾನವ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ದೇಹ ಅಭಿಮಾನವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಿ. ಇದೇ ಧರ್ಮದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕರ್ಮವೂ ಉಲ್ಲಾ ಆಯಿತು. ಇದೇರಿಂತಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಧಾರಣೆಯು ಇದಾಗಿದೆ- ‘ನಾನು ಶೈಂಷ್ಟ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ’. ನಾನು ಆತ್ಮನು ಶಾಂತ, ಸುಖ, ಆನಂದ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಇದೇ ಆಧಾರದಿಂದ ಕರ್ಮವೂ ಬದಲಾಯಿತು. ಒಂದುವೇಳೆ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಶೈಂಷ್ಟತೆಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಸಾಧಾರಣ ಕರ್ಮವಾಗಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ, ಅದರ ಆಧಾರವೂ ಇದೇ ಧರ್ಮ ಅಧಾರತ್ ಧಾರಣೆಯ ಕೊರತೆಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ- ನಾನು ಶೈಂಷ್ಟ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಶೈಂಷ್ಟಗುಣಗಳ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ತಜ್ಜಾಯವೇನಾಯಿತು? ‘ಧರ್ಮ’ ಇದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ‘ಧರ್ಮಾತ್ಮ’ನೆಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಧರ್ಮಾತ್ಮರಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲವಲ್ಲವೆ. ಧರ್ಮಾತ್ಮರ ಮೂಲಕ ಸ್ವತಹವಾಗಿಯೇ ವ್ಯಧಣ ಅಥವ ಸಾಧಾರಣ ಕರ್ಮವು ಸಮಾಷ್ಟಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿರಿ- ಸದಾ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತನಾಗುತ್ತೇನೆಯೇ? ಅಂದಮೇಲೆ ಕರ್ಮವೂ ಸ್ವತಹವಾಗಿಯೇ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಯಾರು? ಇದೇ ಮೊದಲ ಪಾಠವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಯಾರು- ಇದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನವು ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ನಾನು ಯಾರು- ಇದೇ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರವನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಎಷ್ಟೂಂದು ಅನ್ನು ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಶಳಿಗಳ ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿನಾದರೂ ಸ್ವತಯಲ್ಲಿ ತಂದುಕೊಳ್ಳತ್ತಿರೆಂದರೆ ಎಷ್ಟೂಂದು ಹೈಂಡಿಲ್‌ಗಳು ನೆನೆಸಿಗೆ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕರ್ಮದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅತಿಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿ ಹೈಂಡಿಲ್‌ಗಳು ಬಾಬಾರವರದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಬಾಬಾರವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಯೋಗಿ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರದಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯ ಯಾವ ಹೈಂಡಿಲ್‌ಗಳವೇಯೋ, ಅದು ತಮ್ಮದೂ ಆಗಿದೆ. ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ತಾವು ಮಾಸ್ಟರ್ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿರಲ್ಲವೆ. ಇಡೀಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಹೈಂಡಿಲ್‌ಗಳ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಿಯು ಮತ್ತು ರದ್ದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಕೇವಲ ತಮ್ಮ ಹೈಂಡಿಲ್‌ಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲು ತೊಡಗುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಮನ್ಸುಕರೆ ಜಿಕ್ಕಿದಾಗಬಹುದು. ಸಂಗಮದ ಈ ಹೈಂಡಿಲ್‌ಗಳು ತಮ್ಮ ಡಿಗ್ರಿಯಾಗಿದೆ. ಅವರ ಡಿಗ್ರಿಗಳು ಭಲೆ ಎಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡದಾಗಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ತಮ್ಮಮುಂದೆ ಅವರದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ನಶೇಯು ತಮಗಿರುತ್ತದೆಯೇ? ನಂತರವೂ ಇದೇ ಶಬ್ದವು ಬರುತ್ತದೆ- ನಾನು ಯಾರು? ನಿತ್ಯವೂ ಹೊಸ-ಹೊಸ ಹೈಂಡಿಲ್‌ಗಳನ್ನು ಸ್ವತಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ ಅಧಾರತ್ ಅದೇ ಹೈಂಡಿಲ್‌ಗಳ ಧಾರಣಾಸ್ವರೂಪ ಧರ್ಮಾತ್ಮರಾಗಿ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಿಡಬಾರದು. ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಕರ್ಮದ ಮಿಲನವಾಗುವುದೇ ಸಂಗಮಯುಗದ ವಿಶೇಷತೆಯಾಗಿದೆ.

ಬಾಬಾರವರು ಹೇಗೆ ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನ ತುಂಡಾಗಿರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಜೋಡಣಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು, ಹಾಗೆಯೇ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಕರ್ಮದ ಸಂಬಂಧವನ್ನೂ ಜೋಡಣಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಗಲೇ ಧರ್ಮಾತ್ಮನ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂದು ಬಾಹ್ಯದಾದಾರವರು ಸರವಮಕ್ಕಳ ಇದೇ ಆಟವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು- ಯಾರು ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಕರ್ಮದ ಮಿಲನಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಯಾರು ಒಂದನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಜಟ್ಟಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆ ‘ಕರ್ಮಯೋಗ’, ಅಂದಾಗ ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಯೋಗದ ಮಿಲನವಾಗಿದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಎರಡರಿಂದ ಒಂದನ್ನು ಇಟ್ಟಿಬಿಡುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಇದೇರಿಂತಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಹೇಗೆಂದರೆ ಉಯ್ಯಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತೊಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡೂ ಹಗ್ಗಿಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರುತ್ತದೆ, ಒಂದುವೇಳೆ ಒಂದುಹಗ್ಗವು ತುಂಡಾಗಿಬಿಟ್ಟದೆ ಅಥವ ಮೇಲಕೆಳಗೆ ಆಗಿಬಿಟ್ಟದೆ. ಅಥವ ಜಿಕ್ಕಿದ್ದು- ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ, ಸಮಾನವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಯಾವ ಗತಿಯಾಗುತ್ತೇ? ಹಾಗೆಯೇ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಕರ್ಮವರದರ ಮಿಲನವಾಗುವುದರಿಂದ ಸರವಪ್ರಾಣಿಗಳ ಉಯ್ಯಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತೊಗುತ್ತಿರುತ್ತಿರುತ್ತಿರಿ. ಏರುಪೆರೆ ಆಗುವುದರಿಂದ ಪ್ರಾಣಿಯ ಉಯ್ಯಾಲೆಯಿಂದ ಅಪ್ರಾಪ್ತ ಸ್ವರೂಪದ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿರಿ. ನಡೆಯುತ್ತಾ-ನಡೆಯುತ್ತಾ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಅದ್ದರಿಂದ ತೊಗುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಏನು ಮಾಡಲ, ಹೇಗೆ ಮಾಡಲ ಎಂದು ಜೀರಾಡಲು ತೊಡಗುತ್ತಿರಿ. ಹೇಗೆ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರೆ- ‘ನಾನು ಯಾರಾಗಿದ್ದೇನೆ’ ಈ ಒಗಟನ್ನು ತಿಂಡಿಲ್ಲವೆ ಎಂದು ಕೇಳಣಿತ್ತಿರಿ. ಅದೇರಿಂತಿ ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಿ- ನಾನು ಯಾರಾಗಿದ್ದೇನೆ? ಇದನ್ನು ಬಹಳಜೆನಾಗಿ

ತಿಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಾ? ಇದಲ್ಲಾಯೂ ಮೂರುಸ್ಥಿತಿಗಳವೆ. ಒಂದಾಗಿದೆ- ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಎರಡನೆಯದು- ಸ್ವಯಂನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದು, ಮೂರನೆಯದು- ಒಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಡೆಯುವುದು ಅರ್ಥಾತ್ ಅದರ ಸ್ವರೂಪರಾಗುವುದು. ಅಂದಮೇಲೆ ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯವರೆಗೂ ತಲುಪಿದ್ದಿರಿ? ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಂತು ಎಲ್ಲರೂ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗಿದ್ದಿರಲ್ಲವೆ. ಒಪ್ಪುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲರೂ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗಿದ್ದಿರಿ. ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯ ನಂಬರ್ ಆಗಿದೆ- ಒಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಡೆಯುವುದು ಅರ್ಥಾತ್ ಸ್ವರೂಪರಾಗುವುದು, ಇದರಲ್ಲ ಏನಂದು ತಿಂಡುತ್ತಿರಿ? ಯಾವಾಗ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿಜಡುತ್ತಿರಿ, ಅಂದಮೇಲೆ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಈಗ ಮರೆಯಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ದೇಹದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೆಂದಾದರೂ ಮರೆಯಲು ನಾಧ್ಯವೇ? ಭಲೆ ದೇಹವೆಂದು ತಿಂಡುತ್ತಿರುವುದು ಉಳಿತ್ತಾಗಿದೆ ಆಗಿದೆ ಆದರೆ ಸ್ವರೂಪವರೆಗೂ ಬಂದುಜಣಿದೆಂದರೆ, ಅದನ್ನು ಮರೆಸಿದರೂ ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚೈಟಲುಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೋಡಿರಿ, ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲ ತಂದಿದ್ದೇನೆಯೇ? ಹೇಗೆ ಪ್ರತಿನಿಶ್ಯವೂ ಬಾಹ್ಯದಾದಾರವರು ಸ್ವದರ್ಶನಜಕ್ಕರಾರಿ ಎಂಬ ಚೈಟಲ್‌ನ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ತರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ- ಸ್ವದರ್ಶನ ಜಕ್ಕರಾರಿಯ ಸ್ವರೂಪವು ಸಂಗಮಯುಗದ್ವಾಗಿದೆ, ಅಂದಮೇಲೆ ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆಯೇ ಅಥವ ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಇದೆಯೇ ಅಥವ ಸ್ವರೂಪದವರೆಗೆ ಬಂದಿದೆಯೇ? ಸದಾ ಸ್ವದರ್ಶನವು ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವ ಪರದರ್ಶನವಿದೆಯೇ, ಸ್ವದರ್ಶನವನ್ನು ಮರೆತುಜಡುತ್ತಿರಾ? ಈ ದೇಹವನ್ನು ನೋಡುವುದೂ ಸಹ ಪರದರ್ಶನವಾಗಿದೆ. ಸ್ವಯಂ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ದೇಹವು ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ, ಪ್ರಕೃತಿಯಾಗಿದೆ, ಪರವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಭಾವದಲ್ಲ ಬರುವುದೂ ಸಹ ಪರದರ್ಶನವಾಯಿತು, ಅಂದಮೇಲೆ ಅನ್ವಯ ದೇಹವನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವದರ್ಶನವೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರಿ? ವ್ಯಘಟನಸಂಕಲ್ಪ ಅಥವ ಹಳೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರವೂ ದೇಹಭಾನದ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಇರುವುದಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮಿಕಸ್ವರೂಪದ ಸಂಸ್ಕಾರ, ಯಾವುದು ತಂದೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರವಾಗಿದೆಯೋ ಅದೇ ಆತ್ಮನ ಸಂಸ್ಕಾರವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ತಿಂಡಿದ್ದಿರಿ. ಅವರು ಸದಾ ವಿಶ್ವಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ, ಪರೋಪಕಾರಿ, ದಯಾಹೃದಯ, ಪರದಾತ..... ಇಂತಹ ಸಂಸ್ಕಾರವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲ ಆಗಿದೆಯೇ? ಸಂಸ್ಕಾರವಾಗುವುದು ಅರ್ಥಾತ್ ಸಂಕಲ್ಪ, ಮಾತು ಮತ್ತು ಕರುಂಪು ಸ್ವತಹವಾಗಿ ಅದರನುಸಾರವಾಗಿಯೇ ಸಹಜವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಾಗಿದೆ. ಸಂಸ್ಕಾರವು ಇಂತಹ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ, ಅದು ಸ್ವತಹವಾಗಿಯೇ ಆತ್ಮನನ್ನು ತನ್ನ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಅರ್ಧಾಮೆಟಕ್ ಜಂಗದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಎಂದು ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳಿ, ಅದರ ಆರ್ಥಾರದ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಿರಿ. ಹೇಗೆ ಆಣಕೆಯನ್ನು ಆಡಿಸಲು ಈ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಅಂದಾಗ ಅದು ಆಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾರನ್ನೇ ಜಂಜಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ಅದು ಜಂಜಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದೇರಿಂತಿ ಜಂಜನದಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕಾರವು ಜಂಗದ ಕ್ಷೇತ್ರಾಗಿದೆ! ಅಂದಮೇಲೆ ತಂದೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರವು ನಿಜಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಿರಾ? ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಶಭ್ದಗಳಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಇದು ನನ್ನ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿಜಡಲ- ಸದಾ ವರದಾನಿ, ಸದಾ ಉಪಕಾರಿ, ಸದಾ ದಯಾಹೃದಯ. ಅಂದಮೇಲೆ ಪರಿಶ್ರಮಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಯಾವಾಗ ನಾನು ಯಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲ ತರುತ್ತಿರಿ, ಇದೇ ಧರ್ಮವನ್ನು ಕರುಂದಲ್ಲ ತಮ್ಮದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ ಹೇಳಳಿಗಾಗುತ್ತದೆ- ಸ್ವರೂಪದವರೆಗೂ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ತಿಂಡುತ್ತಿರುವುದು ಮತ್ತು ಒಪ್ಪುವುದರ ಅನ್ನಾನ್ನಲ್ಲ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತಿರೆ. ಸದಾ ಇದನ್ನು ಸ್ತುತಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ- ನನ್ನ ಧರ್ಮವೇ ಇದಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಧರ್ಮದಲ್ಲ ಸದಾ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರಿ, ಹನಾದರೂ ಆಗಲ, ಭಲೆ ವ್ಯಕ್ತಿ-ಪ್ರಕೃತಿ-ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿರಬಹುದು ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿಗಳೇ ಆಗಿದೆ- "ಧರಣಿ ಜಿರಿದರೂ ಧರ್ಮವನ್ನು ಜಡಬಾರದು", ಇದೇ ಸ್ನೇಹಿಗಳೇ ಆಥವ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸದಾ ಸ್ತುತಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ.

ಈ ಸಮಯದಲ್ಲ ಕಲ್ಪದ ಮೋದಲನ ಹಳೆಯ ಸೋ ಹೊಸಮಕ್ಕಳು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹಳೆಬರಿಗಿಂತಲೂ ಹಳೆಬರಾಗಿದ್ದಿರಿ ಮತ್ತು ಹೊಸಬರೂ ಆಗಿದ್ದಿರಿ. ಹೊಸಮಕ್ಕಳು ಅರ್ಥಾತ್ ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಜಿಕ್ಕ-ಜಿಕ್ಕವರು, ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಮುದ್ದಾಗಿರುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೊಸಮಳಿಗಳು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸುಂದರವೆನಿಸುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಭಲೆ ಹೊಸಬರಾಗಿರಬಹುದು ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲ ನಂಬರ್ವನ್ನೇ. ಈ ರೀತಿ ಸದಾ ಪುರುಷಾಧರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ನಡೆಯಿರಿ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೋದಲ ಅಧಿಕಾರ 'ಪವಿತ್ರತೆ'ಯಾಗಿದೆ. ಅದರ ಆರ್ಥಾರದಿಂದ ಸುಖ-ಶಾಂತಿ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿಯಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದು. ಅಂದಮೇಲೆ ಮೋದಲ ಪವಿತ್ರತೆಯ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲ ಸದಾ ನಂಬರ್ವನ್ನೇ ಆಗಿರಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನಂಬರ್ವನ್ನೇ ಆಗಿಜಡುತ್ತಿರಿ. ಪವಿತ್ರತೆಯ ತಜ್ಜಾಯವನ್ನೆಂದಿಗೂ ಬಲಹಿನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಆಗಲೇ ಲಾಸ್ಟ್ ಸೋ ಫಾಸ್ಟ್ ಹೊಗುತ್ತಿರಿ. ಬಾಹ್ಯದಾದಾರವರಿಗೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಐಷಿಯಾಗುತ್ತದೆ- ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತೆ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ತಲುಪಿಬಣಿದ್ದಾರೆ. ಆಧ್ಯರಿಂದ ಬಹಕಜೆನ್ನಾಗಿ ರೇನ್ ಮಾಡಿರಿ. ಈಗಲೂ ಟೂಲೆಂಟ್ ಬೋಲ್ಡ್‌ಎನ್ನು ಹಾಕಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಸೀಟುಗಳು ಬಾಳಿಯದೆ, ಥಿಕ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಯಾವ ನಂಬರ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತಿರೋ, ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಇಷ್ಟ್ ಗಮನವನ್ನಿಡುತ್ತಾ ನಡೆಯಿರಿ. ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗುತ್ತಾ ನಡೆಯಿರಿ. ಯೋಗ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಯೋಗ್ಯರಾಗುತ್ತಾ ಸಾಗಿರಿ.

ಇಂತಹ ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಸದಾ ಶೈಂಷಿಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಶೈಂಷಿಕರ್ಮಧಾರಿ, ಸದಾ ಧರ್ಮ-ಆತ್ಮ, ಸದಾ ಸ್ವದರ್ಶನ ಜಕ್ತಧಾರಿ ಸ್ವರೂಪ, ಸದಾ ಸರ್ವಬ್ರಾಹ್ಮಿ ಸ್ವರೂಪ, ಇಂತಹ ಶೈಂಷಾತ್ಮರಿಗೆ ಬಾಪ್ಯಾದಾದಾರವರ ನೆನಪು-ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ನಮಸ್ತೇ.

ಉಚಿತ ಆಗುವಂತಹ ಕುಮಾರಿಯರೊಂದಿಗೆ ಬಾಪ್ಯಾದಾದಾರವರ ವಾತಾವರಣ:

ಈ ಗ್ರಂಥ ವಿಶ್ವಕರ್ಮಾಣಕಾರಿಯಾಗುವಂತಹ ಗ್ರಂಥ ಅಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ. ಇದೇ ಲಕ್ಷ್ಯ ಯವಸ್ಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಲ್ಲವೇ? ಸ್ವಯಂ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವಿಶ್ವಕರ್ಮಾಣಕಾರಿಯಾಗುತ್ತೇವೆ- ಇದೇ ಧೃಡಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಿರಲ್ಲವೇ? ಬಾಪ್ಯಾದಾದಾರವರು ನಿಮಿತ್ತರಗಿರುವ ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಶೈಂಷಾತ್ಮರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಎಷಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ- ಈ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಕುಮಾರಿಯು ಅನೇಕ ಆತ್ಮರ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮಿತ್ತರಾಗುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆನೋಡಿದರೆ ಕುಮಾರಿಯರನ್ನು 100 ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ 100 ಅಂಕೆಯೂ ಸಹ ಮಿತಿಯಾಯಿತು. ಇವರಂತು ಎಲ್ಲರೂ ವಿಶ್ವಕರ್ಮಾಣಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಬೇಕಿದ್ದಿನವರಲ್ಲವೇ? ಅಲ್ಲಕಾಲದ ಸಂಕಲ್ಪವೂ ಇಲ್ಲ. ನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ಒಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ರೇಣ್ಣನಲ್ಲ ಮುಂದಿರುತ್ತಿರಾ ಅಥವ ನಂಬರ್ ವಾರ್ ಆಗುತ್ತಿರಾ? ಹನಿಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಿ? ಪ್ರತಿಯೋಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ವಿಶೇಷತೆಯಂತು ಇರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಇಲ್ಲ ಸರ್ವವಿಶೇಷತೆಗಳಿಂದ ನಂಬನ್ನಾಗಿದ್ದಿರಾ? ಯಾವಾಗ ಎಲ್ಲಾ ವಿಶೇಷತೆಗಳನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಿ, ಆಗಲೇ ಸಂಭನ್ನಾಗುತ್ತಿರಿ. ಅಂದಮೇಲೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಯವಸ್ಸಿನಿಟ್ಟಿರಿ? ಮಾತು ಬಹಳ ಜಿಕ್ಕಿದಾಗಿದೆ, ದೊಡ್ಡಮಾತೇನಿಲ್ಲ, ಸಂಕಲ್ಪವು ಧೃಡವಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಪ್ರಾಹ್ಲಿಯು ಸ್ವತಹವಾಗಿಯೇ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಕೇವಲ ಸಂಕಲ್ಪವಿದೆ, ಅದರಲ್ಲ ಧೃಡತೆಯಲ್ಲವೆಂದರೂ ಷ್ಯಾತ್ಯಾಸವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಹೇಳುತ್ತಿರಲ್ಲವೇ- ವಿಚಾರವಂತು ಇದೆ, ಅದನ್ನಂತು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ- ಇದಕ್ಕೆ ಧೃಡಸಂಕಲ್ಪವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಧೃಡಸಂಕಲ್ಪವೆಂದರೆ ಮಾಡಲೇಬೇಕು, ಆಗಲೇಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಾಗಿದೆ. ಈ “ತು” ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದವು ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆಗುವುದಂತು ಆಗಬೇಕು, ಎನ್ನುವುದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆಗಲೇಬೇಕು. ಈ ಲಕ್ಷ್ಯ ಯವಸ್ಸಿದ್ದುತ್ತಿರೆಂದರೆ ನಂಬರ್ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಿರಿ. ಸಹಜ ಜೀವನ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಕಷ್ಟವೆಂದು ಅನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಕಾಲೇಜಿನ ವಾತಾವರಣದ ಪ್ರಭಾವವಂತು ಬಿರುವುದಿಲ್ಲವೇ, ತಮ್ಮ ವಾತಾವರಣದ ಪ್ರಭಾವವು ಅವರಮೇಲೆ ಜೀಳುತ್ತದೆಯೇ?

ಸದಾ ನಿವಿಷ್ಟವಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ಸ್ವಯಂನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅರ್ಥಾತ್ ನಿವಿಷ್ಟವಾಗಿರುವುದು. ತಿಳಿಸಿದೆವಲ್ಲವೇ- ತಂದೆಯ ಸಂಸ್ಥಾರವೇ ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾರವಾಗಿದೆ, ಅಂದಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ ಆದರೆ ಮಾಡಿಸುವವರು ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಡಿ-ಮಾಡಿಸುವವರು ಎಂಬ ಗಾಯನವನ್ನೇನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆಯೋ, ಅದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕ್ಷದಲ್ಲಿನ ಅನುಭವವಾಗಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದ್ದಿರಿ. ಸದಾ ಸುಮತ್ತರಾಗಿದ್ದ ಸಭೂತ್ ಕೊಡುವವರಾಗಿರಬೇಕು. ಸುಮತ್ತರು ಎಂದು ಅವರಿಗೇ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಯಾರು ಪ್ರತ್ಯೇಕ್ಷಪ್ರಮಾಣ(ಸಭೂತ್)ವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಎಂದಿಗೂ ಪರಸ್ಪರದಲ್ಲಿ ಕಿರಿಕಿರಿಯಂತು ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಜ್ಞಾನಮೂರ್ಖರಾಗುವುದರಿಂದ ಒಬ್ಬರಿನೊಬ್ಬರ ಸಂಸ್ಥಾರವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಸಂಸ್ಥಾರ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಲಗ್ನೋನಲ್ಲ ಇರುತ್ತಿರಿ. ಇದನ್ನು ಯೋಜಿಸಬಾರದು- ಇವರಂತು ಹೀಗೆಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಇವರು ಈ ರೀತಿಯಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಗಾದರು ಎಂದು ಯೋಜಿಸುತ್ತೇವೆ, ದಯಾಹೃದಯಿಯಾಗುತ್ತೇವೆ. ತಿರಸ್ಥಾರದ ಧೃಷ್ಟಿಯರಬಾರದು, ದಯಾಹೃಷ್ಟಿಯರಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಜ್ಞಾನಮೂರ್ಖವಾಗಿದ್ದಿರಲ್ಲವೇ. ಸಹಜಜೀವನ ಮತ್ತು ಶೈಂಷಿವಾದ ಪ್ರಾಹ್ಲಿ, ಇದರಂತಹ ಭಾಗ್ಯವು ಮತ್ತೊಂದು ಸಿಗಲು ನಾಧ್ಯವೇ? ಒಳ್ಳೆಯ ಸೇವಾಧಾರಿ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಆಗಿದ್ದಿರಿ, ಇದೇರೀತಿ ಹ್ಯಾಂಡ್ನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಬಹಳ ಜೀನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಹಸ ಮಕ್ಕಳದು ಸಹಯೋಗ ತಂದೆಯದು. ಶಕ್ತಿಯರಂತು ವಿಜಯಗಳಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಿರಿ, ಶಕ್ತಿಯರ ವಿಜಯವಾಗಲಾಲ್ಲ- ಈ ರೀತಿಯಾಗಲು ನಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಂದು ಗ್ರಂಥನವರೊಂದಿಗೆ: ಷ್ಯಾತ್ಮಿಗತ ವಾತಾವರಣ-

ಈ ವರ್ಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಮಕ್ಕಳೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಈ ಗಮನವನ್ನಿಡಬೇಕು- ನಾವು ಮೂರೂ ಸರಣಿಫಿಕೆಲಣುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. (ಮನಸ್ತಿಯ, ಲೋಕಸ್ತಿಯ, ತಂದೆಗೆ ಪ್ರಿಯ). ಮನಸ್ತಿಯರ ಸರಣಿಫಿಕೆಲಣ್ ಇದೆಯೇ ಅಥವ ಇಲ್ಲವೇ- ಅದರ ಪರಿಶೀಲನೆಯನ್ನು ಬಾಪ್ಯಾದಾದಾರವರ ಕೊಳಡಿಯಲ್ಲ ಹೋಗಿ ಮಾಡಬಹುದು, ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲ ತಂದೆಯು ‘ದಪ್ತಣ’ವಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಆ ದಪ್ತಣದಲ್ಲ ಏನೆಲ್ಲವೂ ಆಗುತ್ತದೆಯೋ, ಅದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲ ತಂದೆಯಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಸರಣಿಫಿಕೆಲಣು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ಸರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಎಂದರೆ ಸರಿಯದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ಒಂದುವೇಳೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲ ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದರೆ, ತಮ್ಮನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ- ಮೆಜಾರಿಟ ಯಾವುದೇ ಮಾತಿನಬಗ್ಗೆ ಯಾರೇ ಸೂಜನೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅದನ್ನು ತಾವು

ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳಲುವುದಿಲ್ಲ- ನಾನು ರಾಂಗ್ ಆಗಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಂಡಯುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೂ ಸಹ ಯಾವಾಗ ಲೋಕಸಂಗ್ರಹದ ಬಗ್ಗೆ ಮೇಲಂದ ಡೈಕೆಕ್ಸನ್ ಸಿಕ್ಕಿತು- ಇದರ ಅಂತಿಮ ಇಡಬೀಕಾಗಿದೆ, ಅಂದಾಗ ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲ ತಮ್ಮನ್ನು ನಡೆಸಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದುವೇಳೆ ಸತ್ಯತೆಯ ಶಕ್ತಿಯದೆಯಿಂದರೆ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ- "ಸತ್ಯತೆಯು ಮಹಾನತೆಯಾಗಿದೆ". ಮತ್ತು ಮಹಾನರು ಅವರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಯಾರು ಸ್ವಯಂ ಬಾಗುತ್ತಾರೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಕಲ್ಯಾಣದಪ್ರತಿ ಬಾಗಿಬೀಕಾಗುತ್ತದೆಯಿಂದು ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳಿರಿ, ಆಗ ಬಾಗಿಬೀಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೂ ಇದರಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಗಮನವಸ್ತಿ. ಇದರಲ್ಲಿಯೇ ಹುಡುಗಾಟಕೆಯು ಬಂದುಜಡುತ್ತದೆ. ನಾನು ಸರಿಯಿದ್ದೇನೆ, ಸರಿಯಿದ್ದಿರಿ ಆದರೆ ಯಾರು ಸರಿಯಾಗಿರಲು ನಾಧ್ಯವೋ, ಅವರು ಸ್ವಯಂನ್ನು ಭಾಗಿಸುವುದಕ್ಕೂ ನಾಧ್ಯವಿದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ನನ್ನ ಯಾವುದೋ ಜಲನೆಯಿಂದ ಅನ್ಯರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಕಳವು ಉತ್ತನ್ನವಾಗುತ್ತದೆಯಿಂದರೆ, ಸ್ವಯಂನ್ನು ಮೋಲ್ಡ್ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲ ನಷ್ಟವೇನಾಗುತ್ತದೆ? ಆದರೂ ಸಹ ಎಲ್ಲರ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು ಸಿಕ್ಕಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈ ಆಶೀರ್ವಾದವೂ ಸಹ ಲಾಭವಾಯಿತಲ್ಲವೆ. ಏಕೆ-ಹನು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲ ಹೋಗಬಾರದು. ಇದೇಕೆ, ಇದು ಹೀಗಾಗುತ್ತದೆ, ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಳೆ ವಿರಾಮವನ್ನು ಹಾಕಿರಿ. ಈಗ ಈ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ನಾಲ್ಕುಕಡೆಯಲ್ಲ ಲೈಬ್ರಹೋನ್‌ನಂತೆ ಹರಡಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ- ಒಬ್ಬರು ಹೇಳಿದರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಒಪ್ಪಿದರು ಅಥಾಂತ್ರ ಅನೇಕರಿಗೆ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡಲು ನಿಮಿತ್ತ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಯೋಜಿಸಬಾರದು- ನಾನೇನಾದರೂ ಕೆಳಗೆ ಬಂದುಜಟ್ಟಿನೆ, ಇಲ್ಲ. ತಪ್ಪಮಾಡಿದಾಗಲೇ ನಾನು ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ- ಈ ರೀತಿ ಯೋಜಿಸಬಾರದು ಆದರೆ ನೇವೆಗಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನೇವೆಗಾಗಿ ಸ್ಥಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಶ್ರಮಪಡಬೀಕಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಅಂದರೂ ಶ್ರೀಷ್ಟ, ಮಹಾನ್ ಆತ್ಮರಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಪರ್ವತನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಏನು ತೊಂದರೆಯಲ್ಲದೆ? ಇದರಲ್ಲಿ 'ಹೀ ಅಜ್ಞನ' ರಾಗಿರಿ. ಇದರಿಂದ ವಾತಾವರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು, ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಂದ ಮೂರನೆಯವರು. ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾವುದೇ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಮತ್ತು ಯವ್ಯವ ದೊಡ್ಡಮಾತೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಲೋಕಸಂಗ್ರಹಾರ್ಥವಾಗಿ ಮಾಡಬೀಕಾಗುತ್ತದೆ. 'ಇದಾಗಿದೆ ಮಹಾನತೆ'. ಇದರಲ್ಲೇನಾದರೂ ಯಾರಾದರೂ ತಿಂಡಯುತ್ತಾರೆ- ಇವರು ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದರು ಅಥಾಂತ್ರ ಕೆಳಗೆ ಹೋದರು, ಈ ರೀತಿ ಅನ್ಯರು ತಿಂಡಯುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ತಂದೆಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿಂತು ಮೊದಲನಂಬರ್ ಇದೆಯಲ್ಲವೆ. ಇದನ್ನು ಒತ್ತಿಡಬಾರದು, ಇದೂ ಸಹ ಬ್ರಹ್ಮಣರ ಭಾಷೆಯಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ- ಎಲ್ಲಯವರೆಗೆ ಅದುಮಿಡಲಾಗುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲಯವರೆಗೆ ಸಾಯುವುದು, ಎಲ್ಲಯವರೆಗೆ ಸಹನೆ ಮಾಡುವುದು..... ಒಂದುವೇಳೆ ಇಲ್ಲ ಅದುಮಿಡುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಕಾಲನ್ನೊತ್ತತಾರೆ. ಇದು ಒತ್ತುವುದಲ್ಲ ಆದರೆ ಅನೇಕರಿಗಾಗಿ ಮಾಜ್ಯರಾಗುವುದಾಗಿದೆ. ಮಹಾನರಾಗುವುದಾಗಿದೆ.

2. ಈ ವರ್ಣದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಯಾವುದಾದರೂ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರಿ, ಹೇಗೆ ಮೋಹಜೀತ ಪರಿವಾರದ ಕಥೆಯನ್ನು ತಿಂಡನ್ನುತ್ತಾರೆ- ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧಿಯಬಳಗೆ ಹೋದರು, ಅವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನೇ ತಿಂಡಿದರು, ಅಂದರೂ ಇಲ್ಲಯೂ ಸಹ ತಾಪು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣಿಂದಿಗೆ ಯಾರೇ ಮಿಲನವಾಗಲು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಇದೇ ಅನುಭವವಾಗಲ- ನಾನು ಯಾವುದೋ ಫರಿಶ್ಯೆಯಿಂದಿಗೆ ಮಿಲನವಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಬಂದಕೂಡಲೇ ಅವರಿಗೆ ಜಾಡು ಆಗಿಜಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲಯೇ ಹೋಗುತ್ತಿರಿ, ಯಾರೋಂದಿಗೆ ಮಿಲನವಾಗುತ್ತಿರಿ, ಪರಿವಾರವನ್ನೇ ನೋಡಿದರೂ ಸಹ ಮನ್ಸುವಾಗಿಜಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಅದೇರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಸಹ ಏನನ್ನು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆಯೋ, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪದಮದಷ್ಟು ಅನುಭವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲ. ಇಂತಹ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಈಗ ಮಾಡಿರಿ. ಧೃತಂತಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಆಗಲು ನಾಧ್ಯವಿದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಈ ರೀತಿ ಒಬ್ಬರು ಅನುಭವ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರೆಂದರೂ, ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಫಾಲೋ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ವರದಾನ:- ಸಂತುಷ್ಟತೆಯ ವಿಶೇಷತೆ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಷ್ಟತೆಯ ಮೂಲಕ ಸರ್ವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗುವವರೇ ವರದಾನಿ ಮೂರ್ತಿ ಭವ

ಯಾರು ಸದಾ ಸ್ವಯಂನಿಂದ ಮತ್ತು ಸರ್ವರಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರೇ ಅನೇಕ ಆತ್ಮಗಳ ಇಷ್ಟ ಅಥವಾ ಅಷ್ಟ ದೇವತೆಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡ ಗುಣ ಎಂದಾದರೂ ಹೇಳ, ದಾನ ಎಂದಾದರೂ ಹೇಳ ಅಥವಾ ವಿಶೇಷತೆ ಅಥವಾ ಶ್ರೀಷ್ಟತೆ ಎಂದಾದರೂ ಹೇಳ- ಅದೇ ಸಂತುಷ್ಟತೆಯಾಗಿದೆ. ಸಂತುಷ್ಟ ಆತ್ಮರೇ ಪ್ರಭು ಪ್ರಿಯ, ಲೋಕಪ್ರಿಯ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂಪ್ರಿಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಸಂತುಷ್ಟ ಆತ್ಮರೇ ವರದಾನಿ ರೂಪದಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಅಂತ್ಯದ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಮಹಾದಾನಿಗಳಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ವರದಾನಿ ರೂಪದ ಮೂಲಕ ನೇವೆಯಾಗುವುದು.

ಸ್ವೋಂಗನ್:- ವಿಜಯೀ ರತ್ನ ಯಾರಾಗಿರುವರೆಯಾರ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲ ಸದಾ ವಿಜಯದ ತಿಲಕ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅವರು.